

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2025/0503

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse av klage av 23. januar 2025 fra Stiftelsen for omplassering av dyr – Ellen Simonsen (org.nr. 996 453 553) på Stiftelsestilsynets vedtak av 6. januar 2025.

Saken gjelder Stiftelsestilsynets vedtak om å avslå stiftelsens søknad om omdanning av stiftelsens vedtekter.

Spørsmålet i klagesaken er om vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 er oppfylt.

1 Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Stiftelsesklagenemndas kompetanse er fastsatt i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7a. Etter bestemmelsen avgjør Stiftelsesklagenemnda klager på enkeltvedtak fattet av Stiftelsestilsynet i samsvar med blant annet stiftelsesloven.

Stiftelsesklagenemnda kan prøve alle sider av saken, jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 34. Klagen er fremsatt i rett tid og vilkårene for å behandle klagen er til stede, jf. forvaltningsloven §§ 29 og 32.

Ved Stiftelsesklagenemndas behandling og avgjørelse av klagen deltok lederen Gudmund Knudsen og medlemmene Kamilla Silseth og Henning Sollid.

2 Sakens bakgrunn i hovedtrekk

Styret i Stiftelsen for omplassering av dyr – Ellen Simonsen (heretter stiftelsen eller klager) søkte 27. august 2024 Stiftelsestilsynet om omdanning av stiftelsens vedtekter. Søknaden gjaldt endring av stiftelsens navn i vedtektene § 1 og stiftelsens formål i vedtektene § 2.

Vedtekter § 1 om stiftelsens navn lyder i dag slik: *«Stiftelsens navn er Stiftelsen for omplassering av dyr – Ellen Simonsen»*

Stiftelsen søkte om å endre bestemmelsen slik: *«Stiftelsens navn er Stiftelsen for hjemløse dyr – Ellen Simonsen»*

Stiftelsen søkte videre om endring av formålsbestemmelsen i vedtektene § 2 som i dag lyder:

«Stiftelsens formål er, på ideelt grunnlag, å fremme respekten for og verne om selskapsdyrs liv, hovedsakelig hund og katt. Stiftelsen skal arbeide for å skaffe hjem for hjemløse dyr og for de dyr som ønskes omplassert ved å foreta utdelinger til FOD Oslo, Foreningen for Omplassering av Dyr, org. nr. 871 545 472. Stiftelsen skal arbeide aktivt for å opprettholde og befeste FOD-gårdens berettigelse i dette arbeidet. Stiftelsen skal skape interesse for FOD-gården blant allmenheten.»

Stiftelsens forslag til ny formålsbestemmelse i vedtektene § 2 lyder:

«Stiftelsens formål er, på ideelt grunnlag, å fremme respekten for og verne om hjemløse selskapsdyrs liv, hovedsakelig hunder og katter, ved å foreta utdelinger til enkeltpersoner, konkrete tiltak eller organisasjoner som tar hånd om hjemløse dyr og/eller driver forebyggende arbeid mot hjemløshet.»

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

Forslag til ny formålsbestemmelse betyr at stiftelsens formål ikke lenger skal gjennomføres ved at stiftelsen foretar utdelinger til FOD Oslo (Foreningen for Omplussing av Dyr). Endringen av navn har sammenheng med den foreslåtte nye formålsbestemmelsen.

Stiftelsestilsynet avsto 6. januar 2025 søknaden om omdanning av vedtektene. Vedtaket ble påklaget av stiftelsen 23. januar 2025. Stiftelsestilsynet vurderte klagen, men fant ikke grunn til å omgjøre vedtaket. Tilsynet sendte 18. mars 2025 saken over til Stiftelsesklagenemnda med sin innstilling i klagesaken.

Etter at saken var sendt til Stiftelsesklagenemnda, sendte stiftelsen 24. mars 2025 inn merknader til Stiftelsestilsynets innstilling. Stiftelsen oversendte også rettsforliket [REDACTED]. Tilsynet opplyste i e-post 25. mars 2025 at det ikke hadde ytterligere kommentarer i saken.

Stiftelsesklagenemnda holdt nemndsmøte og avgjorde saken 27. mai 2025.

3 Nærmere om søknaden

Stiftelsen begrunner endringen av stiftelsens formål med at denne er i tråd med oppretterens ønske. Stiftelsen ble opprettet av Ellen Simonsen som døde 18. november 2021. Stiftelsen har i søknaden om omdanning og i senere innlegg gitt en inngående redegjørelse som etter stiftelsens syn underbygger grunnen til at den ønsker å endre formålsbestemmelsen. Stiftelsens redegjørelse kan oppsummeres slik:

Simonsen startet i 1980 «Foreningen for omplussing av dyr» (heretter FOD). Simonsen var også foreningens styreleder fram til 2012. Stiftelsen ble opprettet av Simonsen i 2011. Grunnkapitalen på 100 000 kroner ble tilført av Simonsen. I forbindelse med at stiftelsen ble opprettet, overførte styret i FOD seks millioner kroner til stiftelsen. Stiftelsen hadde fra starten identisk styre og samme formål som FOD. Hensikten med opprettelsen av stiftelsen var ifølge klager å sikre FODs oppsparte kapital mot et mulig kjøp av foreningen. I 2012 ble styret i FOD kastet på foreningens årsmøte. Dette opprørte Simonsen, som hadde vært styreleder i FOD i 32 år. Etter dette ønsket Simonsen ifølge klager ikke at FOD skulle arve noe etter henne, og hun endret testamentet sitt i samsvar med dette. Simonsens nye testament ble opprettet 7. oktober 2012, [REDACTED]. Det nye styret i FOD oppdaget at foreningens kapital var overført til stiftelsen, og tok i 2013 ut søksmål mot stiftelsen for å få tilbake foreningens penger. Dette endte med et forlik der stiftelsen måtte betale tilbake rundt 5,5 millioner kroner til FOD.

Simonsen endret på nytt testamentet i 2016 der stiftelsen ble satt inn som hovedarving. Det nye testamentet ble opprettet i nært samarbeid med Jørn Aass som nå er styreleder i stiftelsen. Stiftelsesklagenemnda forstår det slik at Simonsen og Aass hadde et nært samarbeid, og kjente hverandre svært godt. De to satt sammen i FODs styre fra foreningen ble stiftet i 1980 og gjennom store deler av 1990-tallet. Ifølge stiftelsens redegjørelse hadde Aass ved opprettelsen av det nye testamentet i 2016 forsikret Simonsen om at han skulle se til at arven ble brukt slik Simonsen ønsket.

Etter Simonsens død i 2021 ble det en arvetvist om gyldigheten av det siste testamentet. Tvisten endte med rettsforlik [REDACTED]

[REDACTED] Stiftelsens nåværende kapital stammer i sin helhet fra den delen av arven etter Simonsen som stiftelsen ble tilkjent ved rettsforliket.

Stiftelsen mener at Simonsen ikke var enig i måten FOD ble drevet på etter at hun gikk ut av FODs styre. Det gikk både på at FOD omplusserte vesentlig færre hunder enn tidligere, men også at det gradvis har utviklet seg en «pengekultur» i foreningen. FOD har de siste årene arvet over [REDACTED] millioner kroner. Økonomien er derfor svært god, og det har resultert i at stadig flere

har blitt fast ansatt, og at faste ansatte overtar flere arbeidsoppgaver fra de frivillige. Denne utviklingen ville Simonsen vært svært opprørt over.

Grunnen er at stiftelsens eneste formål er å støtte FOD, men slik FOD har utviklet seg ville det etter stiftelsens syn bryte med oppretter Simonsens siste ønske.

4 Stiftelsestilsynets vedtak

Vedtaket av 6. januar 2025 lyder:

«Vi avslår søknaden av 28. august 2024 om endring av vedtekter for STIFTELSEN FOR OMPLASSERING AV DYR ELLEN SIMONSEN, org.nr. 996 453 553.»

Stiftelsestilsynets avslag er begrunnet med at stiftelsens søknad om endring av formålsbestemmelsen i vedtektene § 2 ikke oppfyller vilkårene for omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a til d.

Stiftelsestilsynet ser det slik at stiftelsens sentrale begrunnelse er at oppretteren av stiftelsen ikke likte hvordan FOD ble drevet etter at hun ble kastet fra styret. Det går både på at FOD omplasserer vesentlig færre hunder enn tidligere, og at det gradvis har utviklet seg en «pengekultur» i foreningen.

Tilsynet vurderer først om vedtektsbestemmelsen «ikke lar seg etterleve», jf. stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a, men mener at vilkårene for omdanning etter dette alternativet ikke er oppfylt. At FOD med årene har utviklet seg og dermed omplasserer færre hunder enn tidligere og at det har oppstått en «pengekultur» er etter tilsynets oppfatning ikke tilstrekkelig begrunnelse i seg selv. Tilsynet peker også på at det har formodningen mot seg at oppretter ikke ville at pengene skulle gå til FOD. I testamentet av 2016 har hun testamentert bort penger til stiftelsen som har som eneste formål å bidra med midler til FOD. Selv om pengene ikke var testamentert direkte til FOD, vil det etter tilsynets syn være motstridende å si at hun ikke ønsket at pengene skulle ende opp hos FOD fordi det nettopp er det som er formålet til den stiftelsen hun satte inn som testamentsarving.

Tilsynet har også vurdert om vilkårene i noen av de andre alternativene i § 46 første ledd er oppfylt, men mener at det er de ikke.

5 Klagers anførsler

Klagers anførsler kan i det vesentlige oppsummeres slik:

- Klager mener at man med sikkerhet vet at Simonsen ikke ønsket at arven etter henne skulle gå til FOD. Det er nettopp denne sikre viten som er hovedårsaken til styrets søknad om å endre stiftelsens formål.
- Det må anses bevist at Simonsen ikke ønsket at arven hennes skulle gå til FOD i og med at hun opprettet et nytt testament i 2012 der FOD ikke var tilgodesett med en krone. Styret vet også med sikkerhet at hun ikke endret standpunkt om dette, verken i 2016 da hun opprettet nytt testament, eller årene fram til hun døde i 2021, fordi det ble diskutert direkte med henne ved ulike anledninger. Klager viser til at når det gjelder det nye testamentet fra 2016 der stiftelsen var innsatt som hovedarving, så kan det tilsynelatende, slik tilsynet skriver, «være motstridende å si at hun ikke ønsket å bidra med midler til FOD da det nettopp er det stiftelsens formål er». Klager mener imidlertid at dette har helt naturlige forklaringer. Slik Stiftelsesklagenemnda oppfatter det, er forklaringen i korthet at Jørn Aass hjalp Simonsen med å sette opp et nytt testament.

Det var liten tid, og Aass foreslo som en praktisk løsning å la arven tilfalle stiftelsen som «lå klar», samtidig som at han lovte å gjøre det han kunne for at hver krone av arven ble disponert etter Simonsens ønske.

- Klager anfører videre at det er helt avgjørende å se hen til bakgrunnen for opprettelsen av stiftelsen. Opprinnelig var FOD og stiftelsen reelt sett «ett» (identisk styre og formål), selv om det ikke var det formelt og juridisk. Etter at styret var kastet i 2012 og mesteparten av pengene tilbakebetalt til FOD, var både den praktiske og formelle koblingen til FOD brutt. Rent faktisk kunne det sees på som en «ny» stiftelse, der terskelen for å kunne endre formålet burde være lavere. Klager mener at det ikke er noen tvil om at stiftelsens gjeldende formål er i strid med oppretter Simonsens forutsetninger ved utarbeidelsen av nytt testament i 2016. Det er dette søknaden om å endre stiftelsens vedtekter dreier seg om. Det er betenkelig hvis formaliteter skal overstyre oppretterens faktiske ønske.

6 FODs uttalelse i saken

Under klagebehandling har foreningen FOD uttalt seg i e-post til Stiftelsestilsynet. Foreningen mener Stiftelsestilsynets vedtak er gyldig. I uttalelsen heter det blant annet at en rekke av stiftelsens anførsler ikke stemmer. FOD har siden dagens ledelse kom inn 2017/2018 hatt en årlig økning i antall omplasseringer av hunder. Foreningen vet ikke hva det siktes til med «pengekultur». Grunnen til at det er mindre bruk for frivillige kan være at det er satset på kompetente personer for å sikre at dyrene blir ivaretatt på forsvarlig måte. I de siste 1,5 årene har foreningen hatt rekruttering, opplæring og ivaretagelse av frivillige som et av sine viktigste fokusområder.

7 Stiftelsestilsynets innstilling i klagesaken

Stiftelsestilsynet har i sin innstilling av 18. mars 2025 opprettholdt sitt tidligere vedtak i saken, og fastholder i det vesentlige begrunnelsen for vedtaket. Stiftelsestilsynet har følgende ytterligere bemerkninger:

- Stiftelsestilsynet har i behandling av søknaden lagt til grunn at Simonsen er oppretter av stiftelsen. Hun er registrert som eneste oppretter i Stiftelsesregisteret. Stiftelsen har mottatt deler av arven etter Simonsen. Det blir anført i klagen at dersom «*formålet ikke endres, vil dette være i strid med løfter gitt til oppretter Ellen Simonsen, og kanskje også arveloven*». Tilsynet har ikke mottatt noen dokumentasjon som tyder på at Simonsen satte krav til bruk av midlene som ble gitt til stiftelsen i testamentet, og det blir heller ikke anført at det er noen pågående tvist om dette. Tilsynet legger etter dette til grunn at stiftelsen har mottatt arv etter Simonsen og at det per i dag ikke er noen uavklarte arverettslige tvister rundt dette. Tilsynet kan dermed ikke se at de to anførselene fra klager, om løfter gitt til arvelater Simonsen og mulig brudd på lov 14. juni 2019 nr. 21 om arv og dødsboskifte (arveloven), er relevant for denne saken. Dersom klager er uenig i dette, og mener at testator har gitt rettslig bindende forutsetninger for arven til stiftelsen, må et slikt arverettslig tvistespørsmål avgjøres av domstolene.
- Etter å ha lest klagen og vurdert saken på nytt, tar tilsynet i innstillingen opp forholdet til vilkåret for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav c. Ved vurderingen av om bokstav c er oppfylt, vil spørsmålet være om den nåværende formålsbestemmelsen «er i strid med hensikten til den disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen, for eksempel fordi oppretterens forutsetning for bestemmelsen har sviktet». Tilsynet legger til grunn at det avgjørende er hva oppretter mente ved opprettelsen av stiftelsen, og viser i denne sammenheng til Stiftelsesklagenemndas

avgjørelse i STKN-2021-1376 (Abraham Odfjells Stiftelse). Tilsynet viser også til Justis- og beredskapsdepartementets vedtak av 15. april 2013 i klagesak om vedtektsendring i Hans Herman Horns Fond (ref. 12/7226 – BMO). Tilsynet viser til at stiftelsen fikk et klart formål ved opprettelsen, og at det formålet skulle oppnås ved å foreta utdelinger til FOD.

- Tilsynet viser videre til klagers anførsel om at Simonsen ikke ønsket at arven etter henne skulle gå til FOD. I innstillingen gir tilsynet uttrykk for at det nå ikke er like overbevist om at oppretter ville at arven etter henne skulle gå til FOD. Etter tilsynets vurdering har imidlertid ikke dette forholdet så mye å si, da det først og fremst er forholdene på stiftelsestidspunktet, og oppretters syn på stiftelsens formål på stiftelsestidspunktet, som er relevant. Stiftelsen arvet midler fra oppretter lenge etter at stiftelsen var opprettet med sitt formål.
- Stiftelsens styre mener at dersom oppretter hadde visst hvordan utviklingen i stiftelsen ville bli, så hadde hun ønsket at stiftelsens formål var annerledes utformet, det vil si at FOD ikke skulle være mottaker av stiftelsens midler. Tilsynet kan ikke se at dette oppfyller vilkåret i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav c. Både i søknaden og i klagen er det opplyst at Simonsen var opptatt av at midlene skulle gå til dyr, herunder hunder og katter. Tilsynet har ikke mottatt noen opplysninger om at FODs virksomhet rettet mot å hjelpe hunder og katter har endret seg. Det at det har vært konflikter i forhold til hvordan FOD driftes og hvem som sitter i FODs styre, er ikke det samme som at bestemmelsen er i strid med hensikten til den disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen. Ut fra det som er opplyst i søknaden og klagen, bygger ikke utdelinger til FOD på uriktige faktiske forutsetninger. Det er dermed forhold som etter tilsynets vurdering ikke oppfyller vilkårene i § 46 første ledd bokstav c. Tilsynet kan etter dette ikke se at noen av vilkårene i § 46 første ledd er oppfylt.

8 Klagers merknader til innstillingen

Klager sendte inn merknader til innstillingen 24. mars 2025.

Klageren mener det er flere misforståelser, uklarheter og feil i Stiftelsestilsynets innstilling, og ser seg derfor nødt til å komme med en ny omfattende redegjørelse om denne saken for å forsikre seg om at Stiftelsesklagenemnda har all nødvendig informasjon. Klager mener at vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a og c er oppfylt. Anførlene er dels en utdyping og presisering av klagerens tidligere anførsler. Det som oppfattes som nytt kan oppsummeres slik:

- Hensikten med å opprette stiftelsen var å være FODs «pengebinge». Stiftelsen faktiske formål, var ikke det reelle formålet. Simonsen hadde sikkert ingen meninger om formålet utover dette da stiftelsen ble opprettet.
- Klager viser videre til at FOD fortsatt var utelatt i Simonsens testament fra 2016. Klager mener det er sannsynliggjort og bevist at Simonsen i 2016 ikke ønsket at FOD skulle arve henne. Klager mener derfor at arveloven § 57 om tolkning av testament kommer til anvendelse. I første ledd står det at *«[t]estamentet skal tolkes i samsvar med det testator mente»*. I andre ledd står det at dersom *«testamentet på grunn av feilskrift eller annen feil fått et annet innhold enn hva testator mente ved opprettelsen, skal testamentet gjelde slik testator mente, når dette kan klarlegges.»* Klager anfører at hva ordlyden objektivt sier, er uten betydning dersom man har klarlagt hva testator faktisk mente med den valgte formuleringen. Derfor mener klager at formålet til stiftelsen må endres for å komme i samsvar med hva Simonsen faktisk mente med testasjonen, og at

arven ikke skulle tilfalle FOD. Klager mener derfor at vilkårene i stiftelsesloven § 46 første ledd for å endre vedtektene i stiftelsen, er oppfylt.

- Klager viser til Stiftelsestilsynets vurdering av at den sentrale begrunnelsen til klager for omdanning av vedtektene var at Simonsen ikke likte hvordan FOD ble drevet etter at hun sluttet i foreningen. Klager påpeker at dette bare er en liten del av begrunnelsen, men at den sentrale begrunnelsen er sviket som skjedde ved vrakingen av Simonsen fra FOD [REDACTED]
- Klager viser også til at Stiftelsestilsynet har lagt til grunn testamentet fra 2016 som ugyldig. Klager mener at dette er fullstendig feil, og at testamentet aldri ble kjent ugyldig. [REDACTED]
- Klager viser videre til Stiftelsestilsynets vurdering av at dersom klager mener at testator har gitt rettslig bindende forutsetninger for arven til stiftelsen, må et slikt arverettslig tvistesporsmål avgjøres av domstolene. Klager mener at testator har gitt slike bindende forutsetninger og stiller spørsmål ved om tilsynet mener at det ikke har juridisk kompetanse til å godkjenne de omsøkte endringene av vedtektene, selv om tilsynet anser det bevist at Simonsen la slike bindende forutsetninger til grunn i sitt testament av 2016. Klager kan heller ikke se at tilsynets henvisning til STKN-2021-1376 (Abraham Odfjells Stiftelse) og Justis- og beredskapsdepartementets vedtak av 15. april 2013 om Hans Herman Horns Fond treffer særlig godt, og klager mener at disse sakene ikke har vesentlig relevans for denne saken.

9 Stiftelsesklagenemndas syn på saken

Saken gjelder klagen fra Stiftelsen for omplassering av dyr – Ellen Simonsen over Stiftelsestilsynets vedtak 6. januar 2025. I vedtaket avslo tilsynet stiftelsens søknad om godkjenning av omdanning (endring) av vedtektene § 1 om stiftelsens navn og § 2 om stiftelsens formål. Grunnen til avslaget var at vilkårene for omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd ikke var oppfylt.

Det følger av stiftelsesloven § 45 første ledd at endring av stiftelsens vedtekter er en omdanning. Stiftelsesloven kapittel 6 har regler om omdanning. Vilkår for omdanning er regulert i stiftelsesloven § 46 som lyder:

«Omdanning kan foretas når en bestemmelse i vedtektene eller den rettslige disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen

a. ikke lar seg etterleve, for eksempel fordi stiftelsens kapital er utilstrekkelig til å tilgodese dens formål på en rimelig måte,

b. er åpenbart unyttig,

c. er i strid med hensikten i den disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen, for eksempel fordi oppretterens forutsetninger for bestemmelsen har sviktet, eller

d. er åpenbart uheldig eller åpenbart uformuflig.

Dersom bestemmelsen ikke gjelder formålet med stiftelsen, og det ellers må antas at det ved opprettelsen ikke er lagt vesentlig vekt på den, kan omdanning skje når bestemmelsen viser seg å være uheldig eller uhensiktsmessig.»

Saken gjelder endring av stiftelsens formål, og spørsmålet i klagesaken er derfor om et av de alternative vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd er oppfylt.

Den gjeldende formålsbestemmelsen, og stiftelsens forslag til ny formålsbestemmelse er gjengitt ovenfor i punkt 2. Som også nevnt der innebærer den foreslåtte formålsendringen at stiftelsens formål ikke lenger skal gjennomføres ved at stiftelsen foretar utdelinger til foreningen FOD, men til «[...] enkeltpersoner, konkrete tiltak eller organisasjoner som tar hånd om hjemløse dyr og/eller driver forebyggende arbeid mot hjemløshet». Navneendringen har sammenheng med den foreslåtte formålsendringen.

Stiftelsesklagenemnda oppfatter klagen slik at klager mener at Simonsens testament fra 2016 ikke kan tolkes slik at Simonsen har ment at arven etter henne skulle tilfalle FOD. Dette vil være tilfellet dersom arven tilfaller stiftelsen etter gjeldende formålsbestemmelse. Derfor må stiftelsens formål endres. Stiftelsesklagenemnda er ikke enig i dette, og er enig med Stiftelsestilsynet når det i innstillingen i klagesaken ser tolkingen av testamentet som et arverettslig spørsmål som ikke hører under Stiftelsestilsynet, og dermed heller ikke under Stiftelsesklagenemnda. Nemnda viser ellers til at arvetvisten om rett til arv etter Simonsen ble avgjort ved rettsforliket [REDACTED]

Stiftelsesklagenemnda går så over til å vurdere om et av vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd er oppfylt. Stiftelsesklagenemnda oppfatter klager slik at det i denne sammenheng særlig er to forhold som er grunnen til at stiftelsens formål må endres slik at stiftelsens midler ikke lenger skal deles ut til FOD. Det ene er vrakingen av Simonsen fra FODs styre [REDACTED]

[REDACTED] Det andre er utviklingen i FOD i retning av det som er betegnet som en «pengekultur» som kommer i strid med stiftelsens ideelle formål.

I denne saken er det i første rekke vilkåret for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav c som kan være relevant. Stiftelsesklagenemnda går derfor ikke inn på de øvrige vilkårene i loven § 46 første ledd som klart ikke kan komme til anvendelse i saken her.

Spørsmålet blir så om den gjeldende formålsbestemmelsen i vedtektene § 2 er i «strid med hensikten i den disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen, for eksempel fordi oppretterens forutsetninger for bestemmelsen har sviktet», jf. stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav c.

Etter dette alternativet blir spørsmålet om Simonsens forutsetning for å tilgodese FOD i stiftelsens formål er sviktet på en relevant måte. Det avgjørende er her Simonsens forutsetninger ved opprettelsen av stiftelsen i 2011, jf. Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i STKN-2021-1376 (Abraham Odfjells Stiftelse).

Ifølge klager var det egentlige formålet med stiftelsen å være en «pengebenge» for FOD. Stiftelsen og FOD hadde identiske formål, og skulle virke som en enhet. Nemnda forstår klager slik at det gjøres gjeldende at denne forutsetningen ble brutt da Simonsen ble kastet fra styret i FOD i 2012, [REDACTED]

Til dette vil Stiftelsesklagenemnda bemerke at den konflikten som gjorde at Simonsen ble kastet fra styret i FOD nå ligger 12-13 år tilbake i tid, uten at spørsmålet om å endre stiftelsens formål er tatt opp før nå. Simonsen endret dessuten sitt testament i 2016 slik at stiftelsen ble satt inn som ny testamentarving. Nemnda har vanskelig for å se at hun ville gjort det om hun fremdeles var av den oppfatning at konflikten i 2012 måtte vært en bristende forutsetning for å tilgodese FOD i stiftelsens formål. Nemnda kan ikke se at klagers forklaring om at testasjonen forutsatte at Jørn Aass skulle bli styreleder i stiftelsen og påse at Simonsens arv ble brukt slik hun ønsket, endrer på dette.

Spørsmålet blir så om virksomheten i FOD har endret seg på en slik måte at det har kommet i strid med forutsetningene for stiftelsens ideelle formål. Stiftelsesklagenemnda kan ut fra opplysningene i saken ikke se at det er tilstrekkelige holdepunkter for å legge dette til grunn. Hva som ligger i at FOD har utviklet seg til en «pengekultur» er i seg selv noe uklart. Riktignok har tydeligvis FOD utviklet seg siden stiftelsen ble opprettet, men denne utviklingen kan ikke ses på som en relevant bristende forutsetning for stiftelsens ideelle formål. Formålet er å tilgodese FOD med utdelinger, og det må ha vært påregnelig at virksomheten utviklet seg og økte i omfang. Det at Simonsen kan antas ikke å ha vært enig i utviklingen, og at stiftelsen styre heller ikke er enig i denne, er ikke avgjørende. Nemnda viser ellers til opplysningene fra FOD om foreningens virksomhet, blant annet økning i antall omplasseringer av hunder, bedre kontroll på økonomien, mer kompetent personale og fokus på frivillige. Dette gir et noe annet bilde av FODs virksomhet enn det som er gitt av klager. Nemnda kan ikke se at disse opplysningene er imøtegått av klager, utover at det i e-post 16. mars 2025 heter at «[u]ttalelsen fra FOD er dermed helt irrelevant og fremstår som ren synsing uten rettslig verdi».

Stiftelsesklagenemnda har etter dette kommet til at det ikke er grunnlag for å endre stiftelsens formål slik styret har søkt om. Stiftelsestilsynets vedtak i saken blir dermed opprettholdt.

10 Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

Stiftelsestilsynets vedtak av 6. januar 2025 opprettholdes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 27. mai 2025

Gudmund Knudsen
Leder

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur